

Ponència de full de ruta

La ponència de full de ruta exposa la via de Primàries per aconseguir la independència de Catalunya.

Ponència aprovada per la Convenció Nacional de Primàries Catalunya celebrada a la ciutat de Barcelona el 16 de novembre de 2019.

PONÈNCIA FULL DE RUTA PER LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA

Preàmbul

L'anomenat procés cap a la independència ha tingut dues fases ben definides, abans i després del primer d'octubre de 2017. En la primera fase, cal remarcar el paper que hi va jugar la societat civil malgrat la brutal repressió de l'estat espanyol. La societat catalana, de forma pacífica i democràtica, va culminar un referèndum d'autodeterminació vàlid que va donar un resultat de més de dos milions de vots a favor de la independència.

En la segona fase, i després del primer d'octubre, les aspiracions de la societat independentista catalana entren en via morta per l'abandonament per part de l'establishment polític català i les seves institucions. El fet més eloqüent va tenir lloc el 3 d'octubre, quan el govern de la Generalitat havia de posar en marxa la llei de transitorietat i prendre el control de territori. Res de tot això va tenir lloc i el govern català va fer cas omís del resultat del referèndum i va deixar la situació en mans de la repressió de l'estat espanyol, amb l'aparició de l'article 155 de la Constitució espanyola. La societat catalana, que va ser capaç de fer possible el momentum, es va sentir abandonada pel Govern de la Generalitat i el Parlament.

Som un moviment social i transversal de ciutadans i ciutadanes que fa ús de la democràcia directa per assolir l'objectiu de la independència. Constatem que Catalunya viu una situació política anòmala, com a conseqüència dels impediments il·legals i perversos que l'Estat ha posat i segueix posant impunement als legítims drets i aspiracions del poble català al seu dret d'autodeterminació.

També constatem que els actuals partits sobiranistes catalans no han donat resposta al mandat del primer d'octubre, obviant la voluntat del poble.

Defensem que la sobirania de Catalunya rau en el seu poble i que la proclamació d'independència ja s'ha realitzat.

Els objectius del full de ruta de Primàries Catalunya són:

Unilateralitat perquè la independència, com qualsevol altre dret de les persones i dels pobles, no pot dependre de qui la nega i reprimeix, d'un Estat que porta més de 300 anys actuant amb total unilateralitat i trepitjant els nostres drets. La independència no es pot acordar amb cap partit ni institució de l'estat espanyol. La independència del Regne d'Espanya ni es pacta ni es pactarà: es proclama i es defensa. La negociació amb l'Estat espanyol es produirà sempre a posteriori per tal d'acordar els termes de la desocupació (repartiment del deute, successió jurídica, seguretat social, dades fiscals, traspàs d'infraestructures, etc). La unilateralitat és el reconeixement que no hi ha altre subjecte polític ni sobirania que la que emana del poble català i que la democràcia va íntimament unida a l'apoderament ciutadà i al fet no ser súbdits/ciutadans (de segona) d'un estat que ens va ocupar i mai ens ha preguntat per la nostra llibertat o adhesió.

Desobediència civil i institucional massiva perquè aquesta és l'única via d'esdevenir plenament independents. Sense desobediència no hi haurà independència: la independència es tracta de trencar amb la legalitat vigent constitucional espanyola. Aquesta desobediència s'ha de materialitzar a nivell polític, econòmic i social. En aquest marc d'acció sobirana, caldrà substituir la legalitat espanyola per la legalitat catalana transitòria aprovada al Parlament de Catalunya el 2017 (Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República catalana), a l'espera de la convocatòria d'unes eleccions constituents al Parlament de Catalunya. És una ruptura legal, institucional, política, constitucional. Aquest canvi comportarà que la societat civil i les institucions del país (Parlament, Generalitat, Ajuntaments, entitats supramunicipals) obeiran únicament la legalitat catalana i no acataran cap altre requeriment o imposició.

És a les institucions on el procés cap a la independència està encallat, per la qual cosa a Primàries constatem la necessitat de substituir aquells dirigents que no vulguin fer efectiu el mandat del Primer d'octubre. Cal doncs, una nova cultura política catalana, amb major rigor, que dugui a terme un procés honest, que expliqui els sacrificis econòmics i físics que caldrà per disposar d'un estat a favor i no a la contra.

La lluita no violenta ha estat la característica principal del moviment independentista i ho ha de seguir essent. Les desenes de mobilitzacions multitudinàries que han transcorregut sense cap incident en són bona mostra. El primer d'octubre del 2017, la societat catalana va donar exemple a tot el món de com defensar de manera no violenta el dret a l'autodeterminació per aconseguir la independència. La via catalana cap a la independència consisteix en no fer ús de la violència per aconseguir els nostres objectius polítics, sense renunciar aquests objectius encara l'Estat espanyol, repressor per naturalesa; faci ús de la violència. Això marca la diferència entre la lluita pacífica i la submissió. Com deia Gandhi, que "el primer principi de l'acció no violenta és el de la no cooperació amb tot allò que sigui humiliant". Aquestes han de ser les bases de la nostra acció no violenta.

Defensem tots aquests principis des de l'absoluta coherència entre objectius i mètodes, entre el què volem i el com ho aconseguirem, els fins i els mitjans, el pensament i l'acció, la paraula donada i l'acció política. L'objectiu darrer, que és la independència exigeix de totes i tots nosaltres el compromís i l'absoluta coherència entre els objectius i l'acció política.

Defensem que el REFERÈNDUM D'AUTODETERMINACIÓ DEL PRIMER D'OCTUBRE, la declaració d'independència aprovada pel Parlament el 27 d'octubre de 2017 i la revalidada majoria absoluta independentista aconseguida al Parlament de Catalunya el 21 de desembre de 2017, en unes eleccions imposades per l'Estat espanyol, són les bases legitimadores per a la constitució i el desplegament d'un estat català independent en forma de República.

Instarem a les institucions catalanes, els partits polítics determinats a aconseguir la independència i la societat civil organitzada recuperin la proactivitat que no s'ha tingut des del primer d'octubre.

Per sortir de la situació de bloqueig actual, no es pot desactivar el primer d'octubre: qualsevol proposta de futur necessita que partim del mandat del primer d'octubre. Aquest mandat no ens inspira sinó que ens vincula com a poble sobirà.

Guanyarem la independència si, com a país, passem de la protesta a la resistència i d'aquesta a forçar el canvi. Per això n'hem de ser moltes i molts, fent molt, molt temps, a molts llocs. Considerem fonamental no abandonar cap front de lluita, inclosa la participació als processos electorals que es convoquin, d'acord amb l'estratègia que, a cada moment, faci més forta la nostra lluita.

Per tal d'aconseguir la **independència**, proposem:

1. La majoria al Parlament partidària de la independència ja la tenim. Necessitem polítics amb el suport, els principis i la determinació suficient per a complir el mandat del primer d'octubre i aixecar la suspensió de la declaració d'independència.
2. Promoure un Procés Constituent basat en debats amb participació de la ciutadania que acabi amb el redactat d'un text Constitucional de la República catalana que sigui sotmès a consulta popular, fer que la seva aplicació sigui efectiva.
3. 4. El govern de la Generalitat de Catalunya, en seu parlamentària, aixecarà la suspensió de la declaració d'independència de Catalunya. Una representació exterior comunicarà la proclamació d'independència presencialment a les Nacions Unides, i denunciarà alhora l'ocupació per part de l'Estat espanyol.
4. S'aplicarà sense dilació la Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República Catalana.
5. La República catalana restablirà amb plenitud les lleis i mesures aprovades pel Parlament de Catalunya i suspeses per òrgans jurídics de l'Estat espanyol que són essencials en la protecció social, ambiental i territorial, l'economia i els drets fonamentals.
6. El Govern de la Generalitat acreditarà les missions diplomàtiques dels països que reconeixin la República catalana.
7. El Govern de la Generalitat convidarà a l'Estat espanyol per tal que de la forma més breu, pacífica i civilitzada possible abandoni l'ocupació de Catalunya. Es nomenarà un grup negociador amb l'Estat espanyol per al repartiment d'actius i passius. En absència de voluntat negociadora per part de l'Estat espanyol, s'actuarà en ple benefici de la República catalana.
8. En el termini més breu possible, es convocaran eleccions constituents al Parlament de la República catalana. La maduresa nacional ens ha de

poder dir que les lleis electorals espanyoles i el seu sistema de cens electoral no són la millor via per resoldre els problemes que tenim com a país. En concret, com fer possible la representació territorial de forma equilibrada pel conjunt de tot el territori, en el sentit més ampli, i també com entendre la participació política en afers catalans de residents arreu dels Països Catalans que ni volen ésser catalans ni defensen aquesta condició. En aquest sentit, caldrà constituir un grup de treball per proposar un mecanisme electoral adient.

Constatem que per fer efectiva i defensar la independència, un cop aixecada la seva suspensió, cal un control del territori sostingut en el temps. Les accions de lluita no violenta per part del poble i les institucions (inclosos el diàleg, la denúncia, la no cooperació, la desobediència i la creació d'alternatives), han d'estar ben definides i estratègicament preparades amb aquest objectiu.

